

Бақара сураси, 25-оят

14:02 / 04.08.2017 4086

Иймон келтирган ва солиҳ амаллар қилғанларга улар учун осталаридан анҳорлар оқиб турган жаннатлар борлигининг хушхабарини бер. Ҳар гал уларнинг мевасидан ризқлантирилганларида: «Аввал ҳам бундан ризқлантирилган эдик», - дерлар. (У) уларга ўхшаш қилиб берилгандир. Уларга у ерда покиза жуфтлар бор ва улар у ерда мангу қолувчиidlар. Бақара 25.

Ушбу ояти каримада Аллоҳ субҳанаҳу ва таоло Ўз Пайғамбари Мұхаммад алайхиссаломга хитоб қилиб, иймон келтирган ва солиҳ амал қилғанларга башорат – суюнчилик хабар беришни буюрмоқда. Демак, дарахтлари остидан анҳорлар оқиб турувчи жаннатга кириш учун иймон келтириш, яъни Аллоҳга, пайғамбарга, Қуръонга ва иймон келтириш лозим бўлган бошқа нарсаларга иймон келтириш ҳамда амали солиҳларни, яъни Қуръон ва суннатда яхши деб таърифланган ишларни қилиш зарурдир.

Аҳли жаннат фақат жаннатга кириш билан кифояланиб қолмайдилар, балки у ерда турли ноз-неъматларга сазовор бўладилар. Жумладан:

«Ҳар гал уларнинг мевасидан ризқлантирилганларида: «Аввал ҳам бундан ризқлантирилган эдик», - дерлар. (У) уларга ўхшаш қилиб берилгандир».

Яъни уларга бу дунёда баҳраманд бўлган меваларига ўхшаш мевалар берилгандир. Аммо бу ўхашлик фақат исм ва шаклдадир. Жаннат меваларининг таъми эса бошқа. Шаклининг ўхашшлиги шунинг учунки, банда бу дунёда тотиб юрган лаззатли неъматни жаннатда ҳам кўрса, севинади. Таъмини тутганда эса кутганидан ҳам лаззатлироқ экани аён бўлади.

Улуғ саҳобий Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоҳу анҳу:

«Жаннатдаги нарсаларнинг бирортаси бу дунёникига ўхшамайди, фақат исми ўхшаши мумкин», - деганлар.

Яна

«Уларга у ерда покиза жуфтлар бор...»

Хар жиҳатдан покиза жуфтлар бордир. Чунки жаннат ҳурлари алоҳида яратилгандир. Ушбу неъматларнинг лаззати ва ҳузурбахшигининг зиёдалиги уларнинг бардавомлигига ҳамдир. Шунинг учун ҳам оятда айтилганидек:

«...ва улар у ерда мангу қолувчиидирлар».

Ўтган оятларда Аллоҳ таоло мунофиқ ва кофирларнинг ҳақиқий ҳолини баён қилиш учун олов ёққан одамни ва ёмғирда қолган одамни зарбулмасал қилиб келтириди. Шунингдек, бошқа сурга ва оятларда ҳам ушбу услубни ишлатиб, жумладан, ўргимчакни ва пашшани мисол қиласди. Кофир ва мунофиқлар бундай мисол келтиришдан ҳам бир нуқсон топмоқчи бўлишади. Қуръон борлиқни яратган Аллоҳнинг каломи бўла туриб, унда пашша, ўргимчак каби, улар назарида арзимас туюлган жонзотларнинг зикр этилиши истеҳзоларига сабаб бўлган бўлиши мумкин. Оқибатда улар турли гап-сўзлар тарқатишган. Жумладан, «Аллоҳ бу мисолни келтиришдан нимани ирова қиласди?» - дея бошлашган.